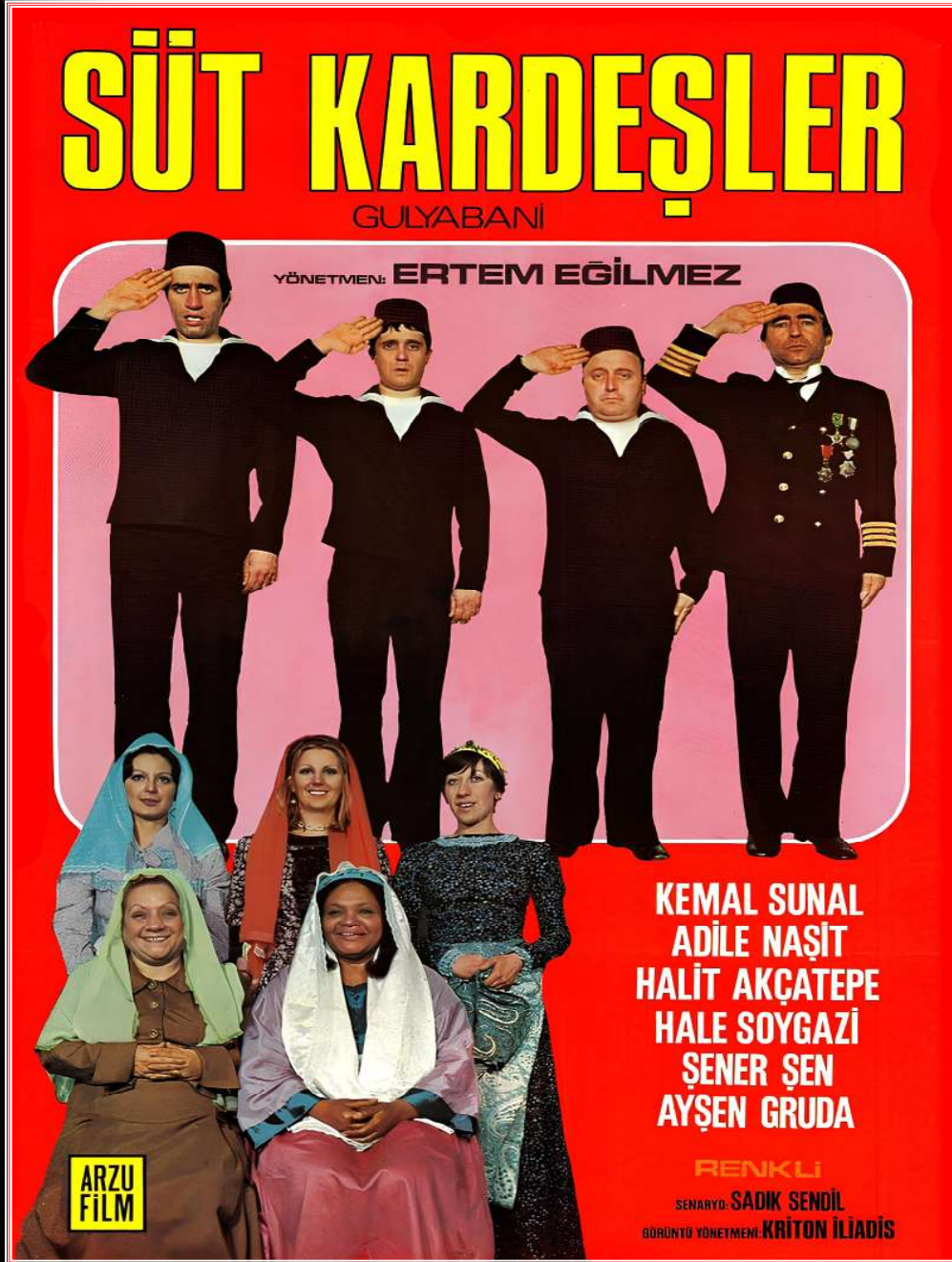

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Necdet Rüştü Efe ◆ H. Musa Tuncer ◆ Tacettin Şimşek ◆ Aslan Avşarbey
◆ Mehmet Gözükkara ◆ Halit Yıldırım ◆ M. Nihat Malkoç ◆ Metin Yalçın
◆ Feyzullah Arslan ◆ Mehmet Özcan ◆ Mehmet Pektaş ◆ Mustafa Acar
◆ Celil Çinkır ◆ Ali Armut ◆ Kadir Köse ◆ Salman Kapanoğlu
◆ Mustafa İmir ◆ Leyla Yıldırım ◆ Nurgöl Kaynar Yüce

84 Sayı 21 Şubat 2025

Sahibinden Komik/On beş-Harama Hile Karıştı

◆ Mehmet Pektaş

Plazadan çıkarken Taylan Cengiz'e yaranmak için esip yağıyordu.

"Bir bırakmadınız ki şunun ağzını burnunu eline verseydim."

Mert ise Cengiz'in kalbindeki yeri bu gerzeğe kaptırmamak için ağır abi rolüne bürünmüştü.

"Ne olacaktı ha herifi dövseydin? Gerçi dövemezdin de farz et ki dövdün. Adam tüm güvenliği başımıza yığacak sonunda iyice bir dayak yiyecektik. Sadece dayak mı? Haydi bir de polis ve adliye... İşin yoksa savcıya derdini anlat. Bir de içeri girmek var işin sonunda..."

Taylan hâlâ ayağını gazdan çekmiyordu.

"Ben gerekirse Cengo abim için kuzu kuzu girer içerde yatarım. Ben Cengo için gemileri yakmışım be!"

Mert'in tahtı sallanıyordu. Acilen bir şey söylemeliydi.

"Bekâra karı boşamak kolay tabii. Lan oğlum sen kuzu kuzu yataydın da Cengo gibi bir kurt senin gibi haddini bilmedik bir zağar yüzünden içeride yatamaz. Adamın onca sorumluluğu yanında zaten adliye ile onca sorunu var. Çeneni tut, akıllı ol... Rüzgâra karşı işenmez, bunu da o boş kafana sok."

Cengiz bu iki boş beleş herifin didişmesinden rahatsız olmuştu. Çünkü bunların vıdı vıdılarından dolayı sağlıklı düşünemiyordu. Ama Mert'in o sözü kafasında şimşekler çaktırmaya yetmişti.

"Kesin lan karılar gibi didişmeyi!" diye gürledi. Sonra Mert'e döndü. "Mert, sen az önce ne dedin? Bir daha tekrarla bakiiim!" dedi.

Mert içinden "Şimdi ayvayı yedik. Herif yerimi zi aldı. Kaş edelim derken göz çıkardık." derken göz ucuyla da Taylan'ı süzüyordu. Taylan ise Cengiz'in Mert'e çıkışmasından memnun olmuş olmalıydı ki pis pis sırtıyordu.

Mert morali bozuk bir şekilde:

"Abi kötü niyetle bir şey demedim. Senin durduk yere başının belaya girmesini istemedim." diye mırıldandı.

Cengiz bu defa iki eliyle Mert'in yüzünü sıvazlayıp,

"Oğlum sen az evvel bizi bu sıkıntıdan kurtaracak bir laf ettin. Ne dedin bir hatırla!" deyince Mert'in korkudan canı çekilmiş yüzüne tekrar kan geldi. Büyük bir cesaretle,

"Rüzgâra karşı işenmez, dedim abi. Ama ne büyük laf değil mi?" dedi ve göz ucuyla da Taylan'ı süzdü. Deminden beri sırtan Taylan'ın suratı veresiye sürülmüş pancar tarlası gibi domur domur olmuştu.

Cengiz bu defa iki eliyle Mert'in yakasına yapışıp onu sarsmaya başladı:

"Lan oğlum lafın başında bir şey dedin. Bekâr mekar geçti içinde!"

Mert tekrar yutkunmaya başladı. Bu herif beni dövüyor mu övüyor mu diye düşündü. Sonra kendini topladı ama kekeleyerek,

"Bekâra karı boşamak kolay dedim abi. Vallahi seni şey etmek içindi!" dedi.

Cengiz sevinçle Mert'in yanaklarından öpmeye başladı.

"Aslanım benim. İşte budur! Bütün düğümü çözecek sır bu kelimedede gizli. Hay aklınla bin yaşa! Evet bekâra karı boşamak kolaydır! Ama evlilik adamın elini de dilini de gözünü de bağlar."

Mert ve Taylan, Cengiz'in kafasında geçenleri hâlâ anlayamamıştı. Cengiz ise en büyük şeytani planını kafasında kurmak üzereydi. İçinden "Aysel'i bu salaklardan birisine yamayacağım. Bu kariyı evlendirmedikten sonra bize rahat yok! Lakin bu iki öküz Nuh der Peygamber demez. Bunların bu öküz inatlarını kırıp kıt akıllarını almam için bir şey yapmam lazım. En iyisi ben bunları sarhoş edip bu işi halledeyim." dedi.

Mert'e döndü:

"Şimdi elde kalan para ile koş bir büyük kap getir. Biz büroya geçiyoruz. Bunu kutlamamız lazım. Yanına çerez almayı da unutma ha!" dedi.

Taylan hemen araya girdi:

"O iş bende başkan. Bizim bir arkadaş bu işlere bakıyor. Ben ne lazımsa ondan tedarik eder, şıp diye dam-larım ofise."

Taylan, Mert'in anneannesinin maaş kartını kaptığı gibi köşeyi dönüp kayboldu. Cengiz ile Mert de ofise doğru hiç konuşmadan yürüdüler. Çok geçmeden Taylan da elinde poşetlerle ofise geldi.

Cengiz, Taylan'a:

"Mert çilingiri kurana kadar sen de aç kardeşim rahmetli Ferdi Tayfur abimizden bir müzik. İş toplamtımıza ufaktan başlayalım." dedi.

Taylan sofrada boşboğazlık etmeye devam ediyordu:

"Cengo ben bu mereti beygir gibi içerim ama asla sarhoş olmam." dedi ve bir bardağı kafaya dikiverdi.

Cengiz:

"Höst ulan, yavaş gel! Bu meret şişede durduğu gibi durmaz, çarpar adamı... Biz âlem yapmıyoruz işi konuşuyoruz. Muhabbetin cücüğünü çıkarmayın!" diye terslendi. Sonra derin bir iç geçirip elini masaya vurdu.

"Beyler bana bir koca lazım o da bu gece lazım!"

Mert ve Taylan'ın kafaları dumanlanmaya başlamışken bu söz onları kendilerine getirdi. Mert, birden diklendi.

"Ne kocası lan! Kafayı buldun galiba. Ağzından çıkan kulağın duyuyor mu Cengiz!" diye yükseldi.

Cengiz, birden ayağa fırladı:

"Bana lan mı dedin lan sen?"

Mert bir anda ne yapacağını şaşırdı. Elindeki bardağı kafaya dikti.

“Yok abi, ben abi diyecektim. Ağzımdan yanlışlıkla çıktı.” dedi kekeleyerek.

“He tamam öyleyse. Ne diyordum? Bana bir koca lazım. Var mı bildiğiniz bir koca aday?”

Bu defa ağzı burnu kaymış, şuuru iyice bulanıklaşmış Taylan devreye girdi.

“Bence ya bu kafayı buldu ya da bu Berke Can buna iyi üflemiş anlaşılan!” dedi zevzeklenerek.

Cengiz, gayet ciddiye:

“Bırak ulan şimdi üfleme, püfleme. Kısmetimin açılması için acilen bir koca bulacağız, o kadar!”

Mert:

“Lan abi bırak kapalı kalsın! Böyle açılacaksa hiç açılmasın.” diye homurdandı.

Cengiz ısrarla:

“Bana bir koca lazım o da bu gece acil!” dedi.

Taylan iyice kaymış bir ağızla devreye girdi:

“Ağa ayıptır sorması napacaksın sen kocayı? Huy mu değiştirdin yoksa!” dedi sırtarak.

Cengiz öfkeyle elini masaya vurdu.

“Ağzını topla lan lavuk! Aysel’i yamayacağım bir koca lazım. Bu karıyı evlendirmedikten sonra bize rahat yok, anadınız mı? Bir koca bulup Aysel’le evlendireceğiz. Aysel evlenirse önümüz açılır. Piyasanın içinden geçeriz. Eski günlerdeki gibi... Ya bu gece bir koca bulursunuz Aysel’e ya da biriniz koca olursunuz. O kadar!” diye bağırıldı.

“İyi düşünmüşsün abi. Kimi bulsak ki?” diye sordu Mert.

Cengiz’in gözü iyice kendinden geçmiş olan Taylan’a ilişti:

“Şu hıyar olmaz mı ki?”

Mert:

“Yok be abi! Bu şaşkık, adamı yarı yolda koyar. Bununla yola mı çıkılır?”

“Haklısın da o zaman bu işi sen üstleneceksin. Aysel karısıyla seni evlendireceğim.”

Mert:

“Yapma abi, aramızda nereden baksan 25-30 yaş var.”

“İyi ya oğlum, karısı kendinden büyük olan zengin olur derler. Duymadın mı hiç?”

“Abim, duydum duymasına ama ben sözlüyüm. Olmaz, benden olmaz. Başkasını bulalım.”

Cengiz bu defa Taylan’a döndü.

“Lamı cimi yok Aysel ile sen evleneceksin. İtiraz istemiyorum. Bu iş burada bitmiştir. Yarın hemen Aysel’i sana isteyeceğiz.” dedi.

Taylan zor güç ayağa kalktı:

“Ben almasına alırım da sanki gözlerim mi görmüyor!” dedi ve olduğu yere yığıldı.

Mert gülerek,

“Utanmaz herif, bir de beygir gibi içerim bana bir

şey olmaz diye hava atıyordu. Sızıp kaldı şimdi ay!” dedi.

Cengiz:

“Vakit yok kardeş. Bu kısmetsizliğe fazla dayanamayız. Yarından tezi yok, sen çalışmalara başla, anadın mı? Aysel’e devamlı çiçektir, çikolatadır, ayıciktır, kıyafettir hediye yolla. Anonim olaraktan... İsim cisim geçmesin. Gizemli hayran gibilerinden... Şu bizim patates hatlardan birini de bu işe ayır. Chat cpt’den özgün aşk mesajları hazırla, ara sıra at. Biraz zaman kazanalım. O sırada biz de bu teresi ikna ederiz ya da başka birini buluruz.”

Mert gidip gelen şuuruna rağmen mantıklı cümle kurabiliyordu hâlâ.

“Abi kadının günahına girmeyelim.” diye sızlandı.

Cengiz hâlâ çok ciddiye.

“Lan oğlum, bir yuva kurulmasına sebep olacaksın. Hayırlı iş bu. Bırak günahı cennetin kapısını aralarız belki. Hayatımızda ilk defa hayırlı bir iş yapacağız. Tabii kendi yöntemlerimizle.”

Gecenin ilerleyen saatlerinde Mert ve Cengiz de Taylan gibi sızıp kaldı. Cengiz’in hayatı boyunca sadaka vermişliği yoktu, yanlışlıkla vermiş veya verdiği bir şey sadaka yerine geçmişse de bilgisi yoktu. Şurası kesindi öldürmeyen Allah öldürmüyordu.

Taylan kendine geldiğinde Mert ve Cengiz’in ölü gibi yattıklarını gördü. Ne kadar uğraşsa da ikisini de kendine getiremedi. Telaşa kapılıp ambulansı aradı.

Cengiz, gözlerini açtığında etrafı hâlâ dumanlı görüyordu. Ne olduğunu anlamaya çalışırken karşı tarafında cübbeli, sarıklı, pir sakallı birtakım insanların halka hâlinde ayakta durduklarını gördü. Son yaşadıklarını hatırlamaya, buraya nasıl geldiğini anlamaya çalıştı.

“Ölmeye öldüm ama bu sakallı adamlar da kimin nesi? Allah’ın işine karışmak gibi olmasın, benim Cennet’de olmam lazım. Bu işte bir iş var.”

Cengiz zihnini yokladıkça ampuller yanmaya başladı:

“Oğlum Cengiz, aç gözünü. Belki de bir karışıklık oldu. Şu sakallı mübareklerin arasına kayna. Cennet’e kapağı atmaya bak.”

Cengiz bu düşüncelerle kolundaki serumu, göğsündeki kabloları, oksijen hortumunu çıkarıp usulca ayağa kalktı. Karşısındaki cübbeli sakallı grubun arasından süzülürken tüm gözler üzerine çevrildi. Cübbeli sakallı grup bir yatağın başında halka olmuştu. Şimdi Cengiz de o yatağın yanındaydı. Yatakta ak sakalı göbeğinde yaşlı bir adam yatıyordu.

“Demek kendine geldin ha!”

Cengiz, sesin geldiği tarafa başını çevirdiğinde beyaz önlüklü biriyle göz göze geldi. Beyaz önlüklü, önce kalabalığa seslendi:

“İşte şeyhinizi gördünüz. Durumunda bir değişiklik

yok. Allah'tan ümit kesilmez. Normalde içeri girmeniz bile yasak. Haydi şimdi sessizce dışarı çıkın. Ben de diğer hastalarla ilgileneyim.”

Cübbeli, sakallı grup sessizce yoğun bakım ünitesini terk ederken beyaz önlüklü, Cengiz'in koluna girip onu yatağa yattırdı.

“Ucuz atlattın dostum. Az daha öbür tarafa gidiyordun. Bir haftada tam 34 kişi sahte içkiden öldü. Memlekette bir sahte furçasıdır gidiyor. Yoğun bakım doldu taşıtı. Şu karşıdaki hacının da beyin ölümü gerçekleşti. Makineye bağlı yaşıyor.”

Cengiz, olan biteni hatırlıyordu artık. İçkileri, Taylan'ın bir arkadaşından alıp geldiğini, ofise gidip kafaları çektiklerini... Yalnız cübbeli sarıklı grupla sahte içkiyi bir araya getirememişti.

“Doktor Bey, bu sakallı amca da mı içki mağduru?” diye sormaktan kendini alamadı.

“Yok o sahte zenzem yüzünden geldi.”

Cengiz, bir şey anlamamıştı.

“O nasıl iş yahu?”

Doktor, serumu ve kabloları takarken Cengiz'i sakin sakin cevapladı:

“Uyanığın biri çeşme suyunu zenzem diye şişeleyip sağa sola satmış. Harama hile karıştırılmaz derler bir de. Ulan bari hazır su koy değil mi? Çeşme suyundan hastalık kapmış Hacı da. İshal kusma derken... Sonuç bu... Sahte zenzemden ölen ilk kişi olarak literatüre geçecek.”

Cengiz bu defa arkadaşlarını hatırladı:

“Bizim Mert'le Taylan vardı. Onlar ne hâlde acaba? İnşallah ölen 34 kişinin içinde Taylan da vardır.”

Doktor gülerek:

“Taylan olmasa çoktan ölmüştünüz. Taylan az içmiş. Siz uyanmayınca ambulansa haber vermiş. Mert henüz komadan çıkmadı. O çok içmiş anlaşılan. Çıkmamış candan umut kesilmez.”

Bu sırada yan yatakta yatan Hacı Efendi hafifçe doğruldu.

“Yahu koca koca adamlarsınız haram olan bu zıkkımı içmeseniz olmuyor mu? Bir de sahtesini içiyorsunuz ucuz diye. Lan oğlum hayatınız daha mı ucuz! Ahiretiniz daha mı ucuz!” dedi.

Cengiz bu sözleri duymadı bile. Hemen sıçrayıp kalktı yatağından:

“Taylan, Taylan Allah belanı versin! Taylan olmasa bunların hiçbirisi başımıza gelmeyecekti doktor. Beni hemen servise çıkart! Bu yatağı da kimseye verme. Birazdan Taylan'ı buraya göndereceğim. Hem de komaya girmiş hâlde.”